

dr hab. prof. UP Bogusław Skowronek

Kraków, 10 lutego 2014 r.

Katedra Lingwistyki Kulturowej i Komunikacji Społecznej

Katedra Mediów i Badań Kulturowych

Instytut Filologii Polskiej

Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie

Recenzja dorobku naukowego i jednotematycznego cyklu publikacji

w postępowaniu habilitacyjnym

dr Doroty Suskiej

I.

Pani dr Dorota Suska jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie (wcześniej Wyższej Szkoły Pedagogicznej). Przez rok (1990 – 1991) pracowała jako asystent-stażysta w Zakładzie Współczesnego Języka Polskiego, od 1991 r. do 1999 r. jako asystent, zaś od roku 1999 nieprzerwanie do dzisiaj zajmuje stanowisko adiunkta w Zakładzie Języka Polskiego Instytutu Filologii Polskiej częstochowskiej Uczelni.

Pracę magisterską z zakresu filologii polskiej, *Język „Gazety Częstochowskiej”, rocznik 1987*, napisaną pod kierunkiem prof. Feliksa Pluty, dr Dorota Suska obroniła w 1990 roku w Wydziale Filologiczno-Historycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie, zaś stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa uzyskała w 1999 roku w Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Łódzkiego na podstawie rozprawy *Z problemów stylizacji językowej w opowiadaniach Marka Hłaski* przygotowanej pod kierunkiem prof. Marii Lesz-Duk. W zmodyfikowanej postaci praca ta została opublikowana jako monografia naukowa zatytułowana *Z problemów stylizacji językowej w opowiadaniach Marka Hłaski* (Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie, Częstochowa 2000, ss. 194). Drugie wydanie tej książki (przejrzone i znacznie

rozszerzone) ukazało się nakładem Wydawnictwa Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie w roku 2012 (ss. 287).

Opublikowany dorobek naukowy pani dr Doroty Suskiej liczy **56** pozycji bibliograficznych, co mieści się powyżej średniej liczby publikacji, która charakteryzować powinna dorobek osób aspirujących do stopnia naukowego doktora habilitowanego. Na wskazany dorobek naukowy składają się: **2** monografie autorskie – wspomniane już rozprawy *Z problemów stylizacji językowej w opowiadaniach Marka Hłaski* (w dwóch różniących się wydaniach); **11** artykułów w czasopismach naukowych (po doktoracie 9), **40** rozdziałów w monografiach wieloautorskich (w tym po doktoracie 38) oraz **3** współredagowane tomy. Obok prac *stricto* naukowych Habilitantka opublikowała również **2** recenzje prac zbiorowych, **1** sprawozdanie z ogólnopolskiej konferencji oraz **2** artykuły popularnonaukowe. W momencie składania wniosku habilitacyjnego (9 sierpnia 2013 r.) w druku znajdowały się: **1** artykuł naukowy oraz **1** recenzja monografii wieloautorskiej.

Trzeba pozytywnie zaznaczyć aktywność konferencyjną Habilitantki. Uczestniczyła Ona z referatami w **41** konferencjach naukowych, w tym aż **10** było konferencjami międzynarodowymi, w których dr Suska aktywnie brała udział. Była Ona również współorganizatorem sześciu konferencji naukowych, w tym dwóch o charakterze międzynarodowym. Współpracowała także z Regionalnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli w Częstochowie przy organizacji konferencji dla nauczycieli. Dobrze pokazuje to szeroki zakres aktywności naukowej dr Doroty Suskiej. Dzięki temu, Jej nazwisko jest rozpoznawalne w środowisku polskich lingwistów. To ważny element w ocenie dorobku.

Większość recenzowanych prac napisanych została w języku polskim, a więc w podstawowym dla dyscypliny naukowej uprawianej przez Habilitantkę i opublikowana w naszym kraju. Trzeba jednak zwrócić uwagę, iż w dorobku znajdują się również teksty napisane w języku angielskim i wydrukowane za granicą. To kolejny aspekt poświadczający, iż wymiar naukowej twórczości Habilitantki, wykracza poza Jej rodzimy ośrodek akademicki. I chociaż praktycznie wszystkie artykuły zostały opublikowane w pracach naukowych częstochowskiej uczelni, to jednak ów lokalny charakter periodyków (który jednak należy zmienić w przyszłości) został przełamany przez teksty zamieszczone w monografiach wieloautorskich. Spora grupa tych prac ukazała się w tomach zbiorowych zredagowanych w innych ośrodkach akademickich: Warszawie, Krakowie, Gdańsku, Olsztynie, Toruniu,

Tarnowie, Bydgoszczy, Łodzi, Rzeszowie, Elblągu, Kielcach, Szczecinie, wreszcie Ostrawie. Dorobek naukowy pani dr Doroty Suskiej wykracza więc poza zasięg lokalny i tym samym posiada status ogólnopolski, a w niektórych przypadkach nawet międzynarodowy. Zasluguje to na pozytywną ocenę w kontekście Jej starań o uzyskanie stopnia doktora habilitowanego.

II.

Dorobek naukowy pani dr Doroty Suskiej jest tematycznie zróżnicowany. Generalnie mieści się on w obszarze szeroko ujmowanego językoznawstwa współczesnego, choć rozmaicie profilowanego.

Ważnym - i pierwszym chronologicznie - polem zainteresowań badawczych Habilitantki były analizy stylistyczno-językowe utworów literackich. Szczególnie zajęła się Ona zjawiskami stylizacji językowej. Zwłaszcza proza Marka Hłaski stała się przedmiotem Jej badań. Rozprawa doktorska Doroty Suskiej, późniejsze monografie powstały na jej podstawie oraz kilka artykułów wieloaspektowo omawiają specyfikę stylu Hłaski. Wzorzec polszczyzny potocznej wraz z elementami odmian środowiskowych i zawodowych (szczególnie żargonu szoferskiego i przestępczego oraz gwary warszawskiej), leżące u podstaw zabiegów stylizacyjnych w twórczości Hłaski, zostały w recenzowanych tekstach omówione bardzo dokładnie. Zwraca uwagę uporządkowanie analiz. Wszystkie poziomy systemu gramatycznego – słowotwórstwo, fleksja, składnia, słownictwo, frazeologia, nawet elementy parajęzyka – zostały rzetelnie opracowane, zarówno pod względem formalnym, jak i funkcjonalnym. Śmiem twierdzić, iż Habilitantka jest w Polsce bez wątpienia jedną z najlepszych (może nawet najlepszą) znawczynią języka utworów Marka Hłaski. Ukierunkowanie na funkcjonalny charakter stylizacji językowych widać również w publikacjach poświęconych innym tekstom literackim i autorom. Archaizacje w prozie Karola Bunscha, specyfika stylu w literaturze dla dziewcząt Beaty Ostrowickiej, zabiegi intertekstualne w utworach Jerzego Jurandota, Tadeusza Koziury, Krzysztofa Rudowskiego, czy Bohdana Drozdowskiego stały się również przedmiotem rzetelnych analiz. W opracowaniach poświęconych językoznawczym studiom nad stylem autorskim zwracają także uwagę teksty poświęcone stylistyce klasycznej: utworom Jana Pawła Woronicza, Kajetana Koźmiana i Stanisława Trembeckiego. W tej części dorobku naukowego dr Doroty Suskiej zwraca uwagę umiejętność odpowiedniego znalezienia (i omówienia) językowych wyróżników autorskiego stylu i charakterystycznych dlań tendencji, zarówno w utworach

dawnych, jak i współczesnych. Wszystkie teksty Habilitantki poświęcone zjawiskom stylistycznym cechuje badawcza skrupulatność, klarowność metodologiczna i precyzja wniosków.

Kolejnym ważnym obszarem badań stały się analizy wybranych zjawisk językowych charakterystycznych dla prasy. Dociekania tak sprofilowane zostały rozpoczęte bardzo wcześnie, bo już na etapie magisterium Habilitantki, w którym badała Ona język regionalnego tygodnika. Ta część dorobku jest szczególnie ważna z dwu powodów. Po pierwsze dlatego, iż widać w nim zwrot ku badaniom polszczyzny medialnej, po drugie zaś dlatego, że wzorce językoznawczego oglądu zostały od tej pory poszerzone o aspekty kulturowe i społeczne. Przyjęcie perspektywy lingwistyczno-kulturowej, jako dominującej oceniam wysoko, gdyż nie ulega dziś wątpliwości, że nie można badać współczesnych zjawisk językowo-komunikacyjnych w izolacji, bez uwzględnienia wszelkich możliwych kontekstów zewnętrznych – kulturowych, społecznych, politycznych, antropologicznych itp.

Analizy dyskursu prasowego obejmowały różne aspekty, począwszy od stylistyki poszczególnych tekstów, poprzez formę i funkcje nagłówków prasowych, po analizy semantyczne komponentów, składających się na stereotyp płci w wybranych artykułach prasowych. Wszystkie te teksty (podobnie, jak i pozostałe z kolejnych obszarów) odznaczają się jasno sformułowanymi celami badawczymi, starannie dobranym materiałem, jego rzetelną analizą oraz wyrazistymi wnioskami. Czasem jednak owa wyrazistość i jednoznaczność opinii bywa zbyt radykalna. Przykładowo, w omówieniach cech języka typowego dla prasy młodzieżowej i funkcjonującego tam obrazu świata pojawiają się czasem uproszczenia i aksjologicznie motywowane interpretacje. Autorka często posługuje się pojęciami kodu ograniczonego i rozwiniętego, przywołując ryzykowną merytorycznie typologię czasopism młodzieżowych na pisma typu „mieć”, z odpowiadającym im kodem ograniczonym oraz pisma typu „być”, z odpowiadającym im kodem rozwiniętym. Kody językowe interpretuje Ona w sposób zdecydowanie zawężony, niezgodny z myślą Basila Bernsteina. Również postawy młodych odbiorców kultury i ich zachowania językowe są wielokroć zbyt surowo oceniane przez Habilitantkę. Wynika to albo z nieświadomości dużego krytycyzmu młodych ludzi wobec różnych zjawisk kultury, albo z przyjętej „na wejściu” wartościującej postawy, która jednak nie ma wiele wspólnego z nowoczesnymi procedurami badawczymi. Badaczka tak mocno odwołująca się do wiedzy socjologicznej, kulturoznawczej i medioznawczej winna

prezentować podejścia bardziej zniuansowane oraz unikać postawy protekcjonalizmu kulturowego i moralnego w analizach zjawisk lingwistycznych.

Jeszcze innym obszarem dociekań naukowych dr Doroty Suskiej były analizy poświęcone zjawiskom leksykalnym i frazeologicznym współczesnej polszczyzny. Pierwsze prace z tego zakresu powstały jeszcze przed uzyskaniem stopnia doktora. W późniejszych tekstach wybrane zjawiska słownikowe analizowane były szeroko, zawsze jednak funkcjonalnie: w kontekście współczesnych przemian komunikacji, zmiany wzorców stylistycznych oraz w wymiarze pragmatycznym i semantycznym. Są to cenne studia, pokazujące dobry, choć nieco tradycyjny warsztat badawczy Habilitantki.

Podsumowując tę część oceny dorobku dr Doroty Suskiej, pragnę stwierdzić, iż jest on bogaty oraz merytorycznie dojrzały, równocześnie spójny myślowo i konsekwentny metodologicznie. Podejmowane przez Badaczkę zagadnienia sytuują się zawsze w centrum istotnych problemów lingwistyczno-kulturowych. Sądy prezentowane w publikacjach są generalnie wyważone, wnioski zaś uzasadnione i precyzyjnie wynikające z analizowanej empirii.

III.

Jako osiągnięcie naukowe (w myśl obowiązującej ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym) dr Dorota Suska zgłosiła jednotematyczny cykl 22 publikacji określony przez nią jako *Studia nad komunikacją językową w przestrzeni internetowej*. Pozytywnie oceniam artykuły, składające się na ów cykl. Po pierwsze, ukazują one Habilitantkę jako Językoznawczynię konsekwentną i precyzyjnie realizującą (od wielu lat) zamierzone cele badawcze: są nimi opis zróżnicowania współczesnego języka polskiego oraz próby pokazania wpływu kultury medialnej na komunikację społeczną i językową. Po drugie, przyjęte zaplecze teoretyczne (językoznawcze i medioznawcze) umożliwia właściwe i pełne rozpoznanie badanych fenomenów. Dr Suska słusznie definiuje Internet nie jako medium, ale jako „środowisko komunikacyjne o swoistej ontologii, pragmatyce, które z uwagi na swe możliwości technologiczne kumuluje w sobie różne formy przekazu medialnego”. Postrzeganie przestrzeni internetowej „w perspektywie komunikacyjnej jako kolekcję rozmaicie zorientowanych (tematycznie, funkcjonalnie itp.) mikrodyskursów” jest moim zdaniem najwłaściwsze w analizie wszelkich polisemicznych, hybrydycznych i wielowymiarowych artefaktów językowych, funkcjonujących w Sieci. Po trzecie,

przedstawiony do oceny cykl publikacji realizuje interdyscyplinarny i polimetodologiczny charakter badań właściwy lingwistyce kulturowej. Częstochowska Badaczka ma pełną świadomość, iż analizy zjawisk językowych motywowanych medialnie bez równoczesnego zastosowania aparatury medioznawczej i kulturoznawczej są zawsze częściowe i redukcjonistyczne. Po czwarte, bazując na komunikacyjnym (interakcyjnym) oraz antropologiczno-kulturowym oglądzie faktów językowych, dr Suska harmonijnie wykorzystuje cały szereg narzędzi badawczych właściwych wielu subdyscyplinom: socjolingwistyce, pragmalingwistyce, stylistyce praktycznej, tekstologii i genologii lingwistycznej. To bardzo efektywne podejście, bo dzięki temu otrzymujemy pogłębiony i w miarę pełny obraz komunikacji językowej w przestrzeni internetowej. Po piąte wreszcie, uznanie budzi solidna podstawa materiałowa recenzowanych publikacji. Wszystkie analizy – rzetelne i skrupulatne – zawsze oparte są na dobrze dobranych i precyzyjnie wyekscerpowanych przykładach.

Habilitationka świadoma nieogarnionej wielości językowych zjawisk w Sieci w poszczególnych tekstach przedstawia głównie przykłady określonych „studiów przypadku”. One z kolei pogrupowane są w odpowiednio sprofilowane tematycznie (i metodologicznie) grupy. Habilitationka wybrała te perspektywy opisu, które Jej zdaniem najpełniej oddają językowo-komunikacyjno-gatunkową specyfikę Sieci. Przyjęcie optyki genologicznej, pragmalingwistycznej, socjolingwistycznej, gramatyczno-normatywnej, wreszcie teoretycznej jest w mej opinii dobrym rozwiązaniem i oceniam takie pogrupowanie pozytywnie.

Najwięcej artykułów poświęconych jest zjawiskom genologicznym. Zgodzić się trzeba z konstatacją, iż w tej właśnie sferze zmiany w Internecie są najdalej idące. Autorka omawia różne gatunki, te charakterystyczne dla przestrzeni wirtualnej, jak np. blogi oraz te, które w Sieci funkcjonują wtórne, jak np. tabloidy czy anonse towarzyskie. Celnie wskazuje ich cechy systemowe, omawia specyfikę stylistyczną, funkcjonalną, konteksty kulturowo-medialne oraz pokazuje „zmącenia” genologicznego wzorca (typowe zresztą dla wszelkich form gatunkowych istniejących w Internecie). Przyjmując linię analiz pragmalingwistycznych, Habilitationka omawia tytuły blogów i internetowych tekstów dziennikarskich, funkcje paratekstów w komunikacji internetowej oraz funkcje nicków – odpowiednich form nazewniczych w Sieci. Podejście socjolingwistyczne zostało natomiast wykorzystane w tekstach poświęconych tym fenomenom językowo-komunikacyjnym, w których najmocniej widać oddziaływanie kontekstualnych czynników socjokulturowych. Badaczka zajęła się

opisem cech wybranych wspólnot komunikacyjnych (na przykładzie młodzieży oraz osób starszych) wraz z charakterystycznymi dlań zachowaniami mownymi oraz formami zachowań grzecznościowych. Zagadnieniom normatywnym i gramatycznym poświęcone zostały teksty podejmujące ważny temat kultury języka w Internecie oraz szkic słowotwórczy, omawiający zjawiska derywacji w wybranych gatunkach sieciowych. Charakter teoretyczno-metodologiczny noszą zaś artykuły poświęcone ogólnie ujmowanej polszczyźnie medialnej oraz perspektywom badań dyskursu internetowego. Widać więc, że zakres podejmowanych przez Habilitantkę problemów jest bardzo szeroki, jednocześnie poprzez dobór konkretnych, ale bardzo ważnych dla Sieci fenomenów językowych, precyzyjnie wyprofilowany.

W mej opinii, mamy do czynienia z oryginalnymi tekstami naukowymi, zawsze poprawnymi merytorycznie (zarówno pod względem wiedzy językoznawczej, jak i medialnej) oraz oferującymi interesujące i ważne ustalenia lingwistyczno-kulturowe. Godna pochwały jest gruntowność, wielostronność i szczegółowość prowadzonych analiz i interpretacji oraz ich kontekstualne zaplecze. Dr Dorota Suska umie dobrze rozpoznać istotne zjawiska językowo-komunikacyjne charakterystyczne dla przestrzeni Internetu. Wszystkie publikacje składające się na oceniany cykl charakteryzują się adekwatnymi do przedmiotu badań założeniami teoretyczno-metodologicznymi i odpowiednią aparaturą analityczną. Artykuły skomponowane są wzorcowo (choć bardzo tradycyjnie): teza główna i cel zostają zawsze jasno postawione, tok wyводу jest klarowny i wyrazisty, argumentacja niezwykle uporządkowana, wnioski zaś wyraźnie zaznaczone. Godny pozytywnego podkreślenia jest także język ocenianych rozpraw. Badaczka sprawnie i precyzyjnie posługuje się odmianą naukową współczesnej polszczyzny.

IV.

Spoglądając całościowo na oceniany dorobek, trzeba zauważyć, iż dr Dorota Suska najlepiej czuje się w rzetelnych analizach materiałowych. Solidne podstawy źródłowe formułowanych wniosków oraz analityczna sumienność stanowią wyróżniki Jej warsztatu naukowego. Równocześnie częstochowska Badaczka w swoich pracach efektywnie łączy szczegółową analizę językowego materiału z trafną kulturową syntezą. Oceniane teksty nie są może najbardziej błyskotliwe formalnie czy niezwykle nowatorskie metodologicznie, ale są to dokonania dopracowane i uporządkowane - jeśli zaś chodzi o analizę materiału językowego zawsze zgodne z dobrze pojętą sztuką lingwistycznego opisu. Temperament badawczy

Habilitantki realizuje się najpełniej w podejściu skrupulatnego analityka językowego materiału, nie zaś językoznawcy teoretyka, czy metodologa. Z tego też powodu, w recenzowanym dorobku – który generalnie można określić materiałowo-analitycznym – zdecydowanie mniej jest prac o charakterze ogólnych ujęć językoznawczych, prac teoretyczno-projektujących, czy nowych, oryginalnych propozycji metodologicznych. Dr Dorota Suska jawi się zatem jako lingwistka, dla której żywiołem są – podkreślę to raz jeszcze – analizy materiałowe, precyzyjnie zakreślony językoznawczy materiał, jego uporządkowana i solidna charakterystyka z wyraźnie określoną (z reguły tradycyjną, ale też interdyscyplinarną) metodologią badawczą. Z pewnością tak ukierunkowanym badaniom nie można odmówić efektywności w opisie oraz interpretacji omawianych zjawisk językowych.

Pozytywna opinia na temat dorobku i jednotematycznego cyklu publikacji nie zwalnia mnie jednak z obowiązku wskazania uchybień, które, moim zdaniem, nieco obniżają całościową – pozytywną przecież – ocenę dokonań dr Doroty Suskiej. Habilitantka, jako osoba skrupulatna, dążąc zapewne do całościowego opisu omawianych fenomenów, zbyt często powraca w kolejnych artykułach do przywoływanych już wcześniej obszarów, powiela poczynione ustalenia, cytuje tę samą literaturę. Widać mocne przywiązanie do niektórych ujęć, przeczytanych tekstów, czy podejść metodologicznych. Mam świadomość, iż Badaczka wielokroć porusza się w obrębie jednego pola tematycznego, stąd wiele konstatacji w poszczególnych publikacjach siłą rzeczy musi być wspólnych, czy wręcz tożsamy, ale nie ukrywam, że w części tekstów owe powtórzenia bywają zbyt liczne. Czasami też Badaczka „ukrywa się” za poglądami innych badaczy (wielokroć zresztą tych samych), unikając autorskiego zdania i ograniczając się głównie do opisowego komentarza ich ustaleń. Taka postawa jest niepotrzebnie asekuracyjna, bo wiedza i kompetencje badawcze Habilitantki są na tyle wysokie, iż może Ona samodzielnie formułować ważne wnioski. O tym, iż oceny pewnych zjawisk kulturowych i zachowań komunikacyjnych (np. młodzieży) bywają czasami zbyt jednostronne już pisałem, choć też muszę przyznać, iż podobne aksjologiczne nacechowanie bardzo często spotyka się w pracach polskich lingwistów, poświęconych polszczyźnie medialnej. Dr Dorota Suska nie jest więc w tym zakresie wyjątkiem.

Chcę podkreślić, iż powyższe krytyczne uwagi nie zmieniają mojej generalnie pozytywnej oceny dokonań twórczych dr Doroty Suskiej. Nie dotyczą one bowiem *stricto* wartości naukowej ocenianych prac, służą raczej wskazaniu pewnych niedostatków warsztatowych, które zresztą można łatwo w dalszej pracy akademickiej wyeliminować.

V.

Kończąc niniejszą recenzję, pragnę również odnieść się do ostatniego pola w działaniach Habilitantki, które powinno podlegać ocenie: działalności dydaktycznej i organizacyjnej. Pani dr Dorota Suska, jako nauczyciel akademicki, prowadzi wszystkie typy zajęć dydaktycznych (ćwiczenia i wykłady) na studiach stacjonarnych, niestacjonarnych oraz podyplomowych, w tym seminaria licencjackie i magisterskie (wypromowała 35 magistrów i 60 licencjatów). Opracowała Ona program studiów polonistycznych nie tylko dla rodzimej uczelni (w tym nowych specjalności), ale także dla Kijowskiego Uniwersytetu Slawistycznego. Od roku 2005 kilkakrotnie pełniła funkcję Zastępcy Dyrektora Instytutu Filologii Polskiej ds. Dydaktyki, kierowała Studiami Podyplomowymi „Dziennikarstwo” oraz przewodniczyła Kierunkowemu Zespołowi ds. Jakości Kształcenia w rodzimej uczelni. Pełniła lub pełni obecnie funkcje także w innych strukturach uczelnianych: Komitecie Redakcyjnym akademickiego wydawnictwa, Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, Senackiej Komisji Dydaktycznej, czy Wydziałowej Komisji ds. Studenckich. Była i jest członkinią Rady Wydziału Filologiczno-Historycznego Akademii im. J. Długosza, zaś w oddziale częstochowskim Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego pełni funkcję sekretarza.

Powyższe zatrudnienia – godne samodzielnego pracownika nauki - pokazują wyraźnie, iż dr Dorota Suska cieszy się ogromnym zaufaniem w środowisku akademickim rodzimej uczelni. Jej umiejętności dydaktyczne i kompetencje organizacyjne są na tyle wysokie, iż znajdują one wyraz w pełnieniu kolejnych ważnych funkcji. Nagrody rektorskie, Brązowy Krzyż Zasługi oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej także jednoznacznie poświadczają uznanie dla działań dydaktycznych i organizacyjnych Habilitantki.

Warto również pozytywnie zaakcentować aktywność dr Suskiej na polach popularyzacji wiedzy oraz współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego w roli eksperta. Czynnie włącza się Ona w prace ośrodków doskonalenia nauczycieli w Częstochowie; prowadzi warsztaty i wykłady dla nauczycieli oraz uczniów; wygłasza odczyty podczas spotkań towarzystw naukowych; jest przewodniczącą jury regionalnego konkursu językoznawczego (w innych podobnych konkursach z zakresu kultury języka także zasiada w komisjach oceniających); współpracuje z lokalnymi tygodnikami; wreszcie współpracuje z Urzędem Miasta Częstochowy i uczestniczy w pracach Miejskiego Zespołu Nazewnictwa.

VI.

Konkluzja. Jednotematyczny cykl publikacji *Studia nad komunikacją językową w przestrzeni internetowej* oraz obszerny i zróżnicowany dorobek naukowy dr Doroty Suskiej stanowią znaczny wkład w rozwój współczesnego językoznawstwa polskiego. Dokonania Habilitantki jednoznacznie dowodzą, iż wykazuje się Ona istotną aktywnością naukową. Dodatkowo chcę podkreślić Jej intensywny udział w życiu akademickim, cenioną działalność dydaktyczną, oświatową oraz organizacyjną. Wszystkie te fakty upoważniają mnie do stwierdzenia, iż **dr Dorota Suska spełnia ustawowe wymagania stawiane habilitantom i może zostać dopuszczona do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.** Wniosek ten przedkładam Komisji Habilitacyjnej oraz następnie Radzie Wydziału Filologicznego Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

